

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ

Υπεύθυνος καθηγητής: Παντελής Ευαγγελόπουλος

Ομάδα μαθητών :

- Μαρία Χατζηδάκη
- Γιώργος Κατάλλι
- Μαρία Παπαδάκη

Σχολικό έτος :2014-2015

Α' τετράμηνο

Α ΓΕΛ Μοιρών

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Περίληψη, πρόλογος	σελίδα 3
Εκπαίδευση Στην Ελλάδα Και Ελληνικό Εκπαιδευτικό Σύστημα	σελίδα 4
Εκπαιδευτικό σύστημα Γερμανίας	σελίδα 7
Εκπαιδευτικό σύστημα Φινλανδίας	σελίδα 11
Εκπαιδευτικό σύστημα Αγγλίας	σελίδα 14

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Στην εργασία μας αναλύσαμε το εκπαιδευτικό μας σύστημα και στη συνέχεια το συγκρίναμε με αυτό άλλων ευρωπαϊκών χωρών. Επιπροσθέτως, είναι σημαντικό να αναφέρουμε το γεγονός ότι κάναμε μεγάλη προσπάθεια βλέποντας ταινίες, ντοκιμαντέρ και διάφορα βίντεο ώστε να κατανοήσουμε τα εκπαιδευτικά συστήματα των άλλων χωρών και να συγκρίνουμε κατάλληλα.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

«Η εκπαίδευση συνίσταται στη διαμόρφωση δημιουργών, ακόμη κι αν δεν υπάρξουν πολλοί, ακόμη κι αν οι δημιουργίες του ενός είναι μικρότερες του άλλου. Χρειάζεται η διαμόρφωση εφευρετών, ανακαινιστών, όχι κομφορμιστών», σύμφωνα με το Ζαν Πιαζέ, έναν από τους μεγάλους παιδαγωγούς του 20^{ου} αι.

Στις αρχές του 21ου αιώνα τα εκπαιδευτικά συστήματα έχουν να αντιμετωπίσουν τις μεγαλύτερες προκλήσεις στην ιστορία τους. Η κοινωνική αποδοχή και η προθυμία επενδύσεων στο εκπαιδευτικό σύστημα στηρίζονται στην ανάγκη της μετάδοσης γνώσης και στη στήριξη του ατόμου, προκειμένου να αναπτύξει δεξιότητες που θα του επιτρέπουν, αργότερα, να γίνει ένα δημιουργικό μέλος της κοινωνίας. Η εκπαίδευση και η κατάρτιση αντιπροσωπεύουν ένα κατ' εξοχήν μέσο για την κοινωνική και πολιτισμική συνοχή καθώς και ένα σπουδαίο οικονομικό πλεονέκτημα για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας και του δυναμισμού της κοινωνίας.

Επιπλέον, μια φιλελεύθερη εκπαίδευση στην κλασική ουμανιστική παράδοση, αναπτύσσει μια προσωπική κουλτούρα, την κατανόηση του εαυτού ως ένα κοινωνικό, πολιτικό και πολιτιστικό ον, και την πρακτική σοφία που χρειάζεται για να κάνουν τις κρίσεις στην πράξη, πολιτικά και ανθρωπιστικά θέματα.

Βιβλιογραφία

http://www.fthenakis.de/cms/01_03_OMILIA-FTHENAKI.pdf

http://www.pischools.gr/download/programs/erevnes/ax_poiot_xar_prot_deft_ekp/poiot_ekp_erev_n/s_17_24.pdf

<http://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1111/j.1467-9752.2007.00558.x/abstract>

<http://el.wikipedia.org/wiki/%CE%95%CE%BA%CF%80%CE%B1%CE%AF%CE%B4%CE%B5%CF%85%CF%83%CE%B7>

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

Αν κάποιος εξετάσει το Ελληνικό Εκπαιδευτικό σύστημα τα τελευταία χρόνια, θα διαπιστώσει πως αλλάζει συνεχώς σε σχέση με εκπαιδευτικά συστήματα άλλων χωρών.

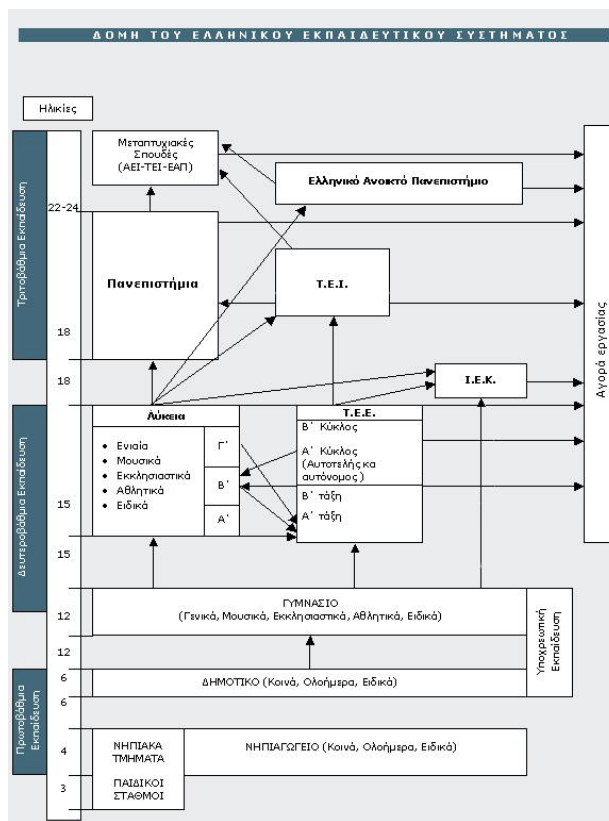
Οι αλλαγές γίνονται σε διάφορους τομείς της εκπαίδευσης, αλλά αφορούν κυρίως τον τρόπο εισαγωγής στα Ανώτατα και Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα, για τα οποία υπάρχει μεγάλη ζήτηση στη χώρα.

Προκειμένου να εισαχθεί ένας υποψήφιος σε αυτά πρέπει να συμμετέχει και να πετύχει σε κάποιες εξετάσεις οι οποίες διεξάγονται πανελλαδικά και οι οποίες είναι γνωστές ως Πανελλαδικές εξετάσεις.

Η επιτυχία καθορίζεται από τη ζήτηση και την επίδοση των υποψηφίων που υπάρχει για κάποια σχολή η οποία διαμορφώνει ένα ελάχιστο βαθμό εισαγωγής, που είναι γνωστός ως «βάση». Αυτές οι εξετάσεις παίζουν σημαντικότατο ρόλο στην εκπαίδευση της Ελλάδας και τη δομή του ελληνικού εκπαιδευτικού συστήματος.

Αυτό συμβαίνει διότι πολλοί υποψήφιοι προκειμένου να πετύχουν σε αυτές παρακολουθούν φροντιστηριακά μαθήματα, τα οποία εξειδικεύονται στα πανελλαδικά εξεταζόμενα μαθήματα. Το φαινόμενο αυτό των φροντιστηρίων, το οποίο είναι ιδιαίτερα έντονο στην Ελλάδα, δεν υπάρχει σε τόσο μεγάλο βαθμό σε καμία άλλη χώρα.

Προσπάθειες να περιοριστεί ο ρόλος των φροντιστηρίων έχουν γίνει στο παρελθόν από το Υπουργείο Παιδείας, που εποπτεύει το Ελληνικό Εκπαιδευτικό Σύστημα.

(The Greek Educational System is under the supervision of the Ministry of National Education/ The Greek Educational System structures and reforms by Manos Papazoglou).

Υπήρχε η ΠΔΣ κατευθύνσεις με 13 μαθήματα (κλπ)

Οι αλλαγές του εκπαιδευτικού συστήματος έχουν αντίκτυπο και διαμορφώνονται και στις μέρες μας. Ιστορικά, απ' ό,τι μας έχουν πληροφορήσει οι καθηγητές μας, οι υποψήφιοι έδιναν εξετάσεις στη Σχολή για την οποία ενδιαφέρονταν. Μετά υπήρχαν οι λεγόμενοι κύκλοι, οι δέσμες, οι κατευθύνσεις με 13 μαθήματα και πιο πρόσφατα οι κατευθύνσεις με 4 μαθήματα.

Υπάρχει πλέον και Τράπεζα Θεμάτων στην Α' και Β' Λυκείου, η οποία αναμένεται να εισαχθεί στη Γ' Λυκείου, όπου αποτελεί και μέρος των Πανελλαδικών Εξετάσεων.

Επίσης για τους μελλοντικούς υποψήφιους, οι οποίοι είναι τώρα μαθητές της Α' και Β' Λυκείου, θα λαμβάνεται υπ' όψη και ο βαθμός του Σχολείου που έχει πετύχει ο κάθε μαθητής στα τετράμηνα στο Σχολείο.

Υπάρχουν λοιπόν πολλές αλλαγές στο Εκπαιδευτικό Σύστημα στην Ελλάδα το οποίο θα μπορούσε να χαρακτηρίσει κανείς μεταβαλλόμενο. Οι νέες αλλαγές είναι γνωστές με την ονομασία «Νέο Λύκειο».

ΕΡΕΥΝΑ

Βάσει έρευνας που ανατέθηκε στο περιοδικό Economist από το Βρετανικό εκδοτικό οίκο Pearson, η Ελλάδα βρίσκεται στην τελευταία θέση όλων των

Ευρωπαϊκών χωρών σε θέματα εκπαίδευσης. Η έρευνα έγινε σε 40 χώρες παγκοσμίως και φαίνεται πως η Ελλάδα κατέχει την 37^η θέση. Η συγκεκριμένη έρευνα βασίστηκε στις επιδόσεις των φοιτητών, στο ποσοστό των αποφοίτων της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, σε δύο Αμερικάνικες εκπαιδευτικές μελέτες και τέλος στα στοιχεία του ΟΟΣΑ(Οργανισμός Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης) που προκύπτουν από τα τεστ του διαγωνισμού PISA.Από αυτή την έρευνα διαπιστώνεται ότι η Ελλάδα βρίσκεται στο κατώτερο επίπεδο των εκπαιδευτικών συστημάτων στην Ευρώπη, ενώ βρίσκεται στην ίδια «ομάδα» με την Ινδονησία, το Μεξικό και τη Βραζιλία. Πάντως, ο διευθύνων σύμβουλος του εκδοτικού οίκου κ.John Fallon,αναφέρει ότι το εκπαιδευτικό σύστημα μίας χώρας έχει άμεση σχέση με την οικονομική κατάσταση της χώρας αυτής ,σύμφωνα με την έρευνα.

Βιβλιογραφία

<http://www.tovima.gr/society/article/?aid=593854>

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Το εκπαιδευτικό σύστημα στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας διακρίνεται στην προσχολική εκπαίδευση, πρωτοβάθμια εκπαίδευση, δευτεροβάθμια εκπαίδευση, τριτοβάθμια εκπαίδευση και συνεχιζόμενη εκπαίδευση.

Προσχολική Εκπαίδευση

Η προσχολική εκπαίδευση παρέχεται από διάφορα εκπαιδευτικά ιδρύματα σε παιδιά ηλικίας από 3 ετών. Η φοίτηση είναι προαιρετική, αλλά όλα τα παιδιά έχουν το νόμιμο δικαίωμα για θέση στο Νηπιαγωγείο. Στη Γερμανία, ο κύριος φορέας προσχολικής εκπαίδευσης είναι το Νηπιαγωγείο. Το 95% περίπου των παιδιών φοιτά κανονικά στο Νηπιαγωγείο.

Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση

Από την ηλικία των έξι ετών όλα τα παιδιά πρέπει να φοιτήσουν στο **Δημοτικό Σχολείο (Grundschule)**, το οποίο στις περισσότερες πολιτείες διαρκεί 4 χρόνια. Αποστολή του Δημοτικού Σχολείου είναι να προωθήσει ένα συστηματικό τύπο μάθησης, να ενθαρρύνει τα παιδιά με διαφορετικές μαθησιακές ανάγκες και να παρέχει τη βάση για συνεχιζόμενη εκπαίδευση και δια βίου μάθηση. Κεντρική θέση έχει η μάθηση των βασικών δεξιοτήτων όπως η ανάγνωση, γραφή, αριθμητική. Αλλά και τεχνών, μουσικής και αθλοπαιδιών. Η μετάβαση στα δευτεροβάθμια σχολεία για την ολοκλήρωση της υποχρεωτικής εκπαίδευσης είναι διαφορετική στις πολιτείες. Οι γονείς έχουν τη δυνατότητα επιλογής του τύπου του σχολείου δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης για το παιδί τους, αλλά η επιτυχής φοίτηση έχει σημαντικό ρόλο για την επιλογή του είδους του σχολείου που μπορεί να παρακολουθήσει.

Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση

Σχετικά με τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, η

Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας έχει σε μεγάλο βαθμό ένα γενικό τριστρωματικό εκπαιδευτικό σύστημα: Hauptschule, Realschule and Gymnasium. Το Gesamtschule, το οποίο καλύπτει και τους τρεις τύπους σχολείων υπό ενιαία στέγη και με διαφορετική οργανωτική δομή, είναι ένας ειδικός τύπος σχολείου. Σε διάφορες πολιτείες υπάρχουν επίσης ειδικά σχολεία όπως το Orientierungsstufen (Φάση Προσανατολισμού), Middle Schools, Regelschulen (Γενικά Σχολεία), ενιαίο Hauptschule και Realschule, Werkrealschulen (δευτεροβάθμια τεχνικά σχολεία) και άλλα.

Το **Hauptschule** που καλύπτει τα σχολικά έτη 5-9, παρέχει στους μαθητές **γενική βασική**. Οι απόφοιτοι των Hauptschule συνήθως συνεχίζουν στην επαγγελματική κατάρτιση, ενώ οι μαθητές με υψηλή βαθμολογία μπορούν επίσης να φοιτήσουν σε σχολείο ανώτερου επιπέδου πριν ή μετά την επαγγελματική τους κατάρτιση. Στην κανονική του μορφή το

Realschule καλύπτει τις σχολικές βαθμίδες 5-10 και παρέχει στους μαθητές **ευρύτερη γενική εκπαίδευση**. Το Realschule προετοιμάζει τους μαθητές για υψηλής ποιότητας επαγγελματική κατάρτιση ή το πανεπιστήμιο.. Ανάλογα με την έφεση και τις ικανότητές τους, οι μαθητές μπορούν να επιλέξουν να εμβαθύνουν σε συγκεκριμένα υποχρεωτικά μαθήματα ή να επιλέξουν νέα αντικείμενα.

Το **Gymnasium** παρέχει στους μαθητές **γενική εκπαίδευση εις βάθος** και καλύπτει τα σχολικά έτη 5 έως 13 (σε μερικές πολιτείες έως 12). Το Gymnasium έχει δύο διαφορετικές μορφές: το κανονικό Gymnasium όπου οι μαθητές μπορούν να παρακολουθήσουν όλα τα έτη 5-13 για την εισαγωγή στο Πανεπιστήμιο, και το ανώτερο επίπεδο που αρχίζει τον ενδέκατο χρόνο και προετοιμάζει τους μαθητές για το Hochschulreife είτε με έμφαση στη γενική εκπαίδευση είτε προσανατολισμένο στην επαγγελματική σταδιοδρομία. Στο τέλος του δέκατου έτους οι μαθητές μπορούν να συνεχίσουν στο ανώτερο επίπεδο ή να δώσουν εξετάσεις για το Mittlere Reife.

Το **gymnasiale Oberstufe** καλύπτει τα έτη 11 έως 13 και μετά από μία εισαγωγική φάση διάρκειας ενός έτους διαιρείται σε εξάμηνα. Οι μαθητές έχουν πολυάριθμες δυνατότητες να εστιάσουν σε ειδικά αντικείμενα εντός του παρεχόμενου πλαισίου μαθημάτων. Τα μαθήματα παρέχονται σε βασικό και ανώτερο επίπεδο: το βασικό επίπεδο καλύπτει τα δύο τρίτα των μαθημάτων και παρέχει τις βασικές γνώσεις και το ανώτερο επίπεδο παρέχει διδασκαλία εις βάθος που διευρύνει τη γνώση των μαθητών.

Το **Gesamtschule** περιλαμβάνει διάφορους τύπους σχολείων με στόχο να παρέχει στους μαθητές ευέλικτη μετάβαση στον κατάλληλο τύπο σχολείου ανάλογα με τις ικανότητές τους.

Επαγγελματική Κατάρτιση έχει σημαντικό ρόλο στο **διττό σύστημα (dual system)**. Τα δύο τρίτα σχεδόν των νέων ολοκληρώνουν ένα πρόγραμμα κατάρτισης τριών ετών, ανάλογα με το επάγγελμα που έχουν επιλέξει, με την εκπαίδευση να εναλλάσσεται μεταξύ της θέσης εργασίας στην επιχείρηση και του επαγγελματικού σχολείου. Ο σκοπός της κατάρτισης στο διττό σύστημα είναι να παρέχει ευρεία βασική επαγγελματική κατάρτιση και να μεταδώσει τις δεξιότητες και γνώσεις που είναι απαραίτητες για την άσκηση ενός επαγγέλματος μέσω ενός δομημένου προγράμματος κατάρτισης. Η κατάρτιση στηρίζεται σε μία ιδιωτική σύμβαση επαγγελματικής κατάρτισης μεταξύ του φορέα κατάρτισης και του καταρτιζόμενου και μία δημόσια σύμβαση με το επαγγελματικό κολέγιο. Οι νέοι καταρτίζονται για τρεις με τέσσερις μέρες στη θέση εργασίας και μία με δύο ημέρες στο επαγγελματικό κολέγιο. Η επιχείρηση αναλαμβάνει το κόστος της κατάρτισης στη θέση εργασίας και πληρώνει στον καταρτιζόμενο το επίδομα κατάρτισης, το οποίο είναι σύμφωνα με τη συλλογική σύμβαση εργασίας του συγκεκριμένου κλάδου. Βάσει των κανονισμών κατάρτισης η επιχείρηση μεταδίδει τις ειδικές και βασικές τεχνικές δεξιότητες που απαιτούνται για τη σύγχρονη άσκηση του επαγγέλματος. Η θεωρητική γνώση και δεξιότητες που αποκτήθηκαν στο επαγγελματικό σχολείο συνδυάζονται με την πρακτική εμπειρία και την εφαρμογή τους σε συγκεκριμένες θέσεις εργασίας.

Τριτοβάθμια Εκπαίδευση

Με την αποφοίτηση από το σύστημα γενικής εκπαίδευσης που δίνει το δικαίωμα στους μαθητές να εισαχθούν στα πανεπιστήμια, οι νέοι έχουν τη δυνατότητα να σπουδάσουν στα Γερμανικά κολέγια και πανεπιστήμια. Το Γερμανικό πανεπιστημιακό σύστημα βασικά αποτελείται από δύο τύπους ιδρυμάτων: τα κολέγια και τα πανεπιστήμια.

Τα **πανεπιστήμια** είναι τα παραδοσιακά ιδρύματα που παρέχουν μεταδευτεροβάθμια εκπαίδευση και καλύπτουν σχεδόν όλους τους γνωστούς τομείς σπουδών. Περίπου τα τρία τέταρτα των μαθητών σπουδάζουν στα πανεπιστήμια. Εκτός από τη διδασκαλία, η οποία είναι έντονα προσανατολισμένη στην επιστήμη, τα πανεπιστήμια έχουν εκτενή ερευνητική

δραστηριότητα που τα διακρίνει από τα κολέγια, ενώ ένα ακόμη προνόμιο τους είναι το δικαίωμα χορήγησης διδακτορικού τίτλου σπουδών.

Τέλος το εκπαιδευτικό σύστημα της Γερμανίας είναι ένα αρκετά αποδοτικό σύστημα αφού οι επιδόσεις των μαθητών τα τελευταία χρόνια είναι αρκετά καλές. Με το σύστημα που αναλύσαμε παραπάνω κάνουμε κατανοητό το γεγονός ότι το Γερμανικό σε σχέση με το Ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα, έχουν αρκετές διαφορές, δίνοντας προβάδισμα κατόπιν στατιστικών ερευνών στο Γερμανικό εκπαιδευτικό σύστημα.

Βιβλιογραφία

http://www.dynot.net/index.php?option=com_content&task=view&id=39&lang=el

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΦΙΝΛΑΝΔΙΑΣ

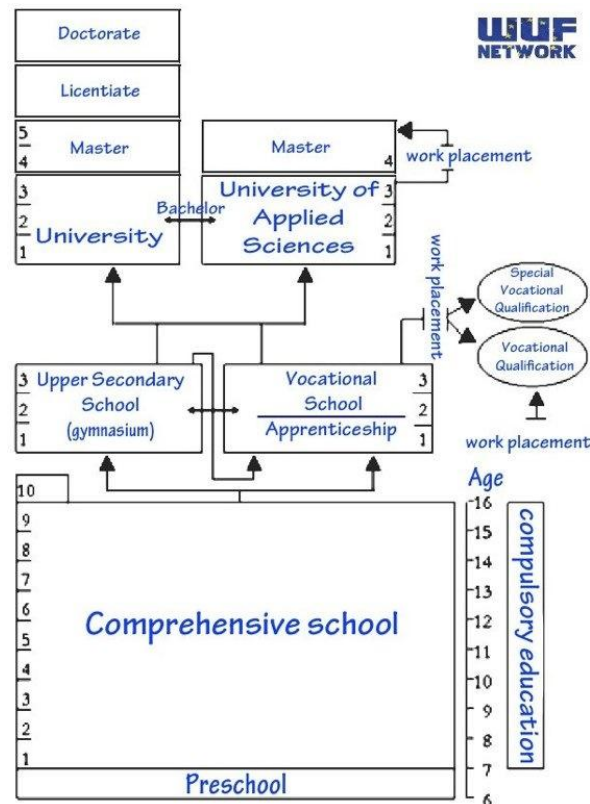
Όπως και στην Ελλάδα, έτσι και στη Φινλανδία η υποχρεωτική εκπαίδευση είναι εννιάχρονη. Η διαφορά βασίζεται κυρίως στις αρχές όσο αφορά την εκπαιδευτική αντίληψη. Στη Σκανδιναβική χώρα πρώτο μέλημα είναι τα παιδιά να μαθαίνουν κάνοντας πράγματα μέσα στο πλαίσιο κοινότητας. Αυτό σημαίνει ότι οι μαθητές από την πρώτη τάξη του Δημοτικού συμμετέχουν σε ποικίλες δραστηριότητες της καθημερινής ζωής.

Η χρήση βιβλίων είναι περιορισμένη και δεν ενθαρρύνεται η απομνημόνευση (αυτό που ονομάζουμε παπαγαλία). Οι μαθητές μπορούν να περιφέρονται μέσα στην τάξη,

δε χρειάζεται δηλαδή να είναι καρφωμένοι στο θρανίο. Με την καθοδήγηση των καθηγητών τα παιδιά αποφασίζουν με τι θα ασχοληθούν κάθε εβδομάδα και το υλοποιούν μόνα τους, με τους δικούς τους ρυθμούς.

Επιπλέον, οι μαθητές έχουν πιο ενεργητικό ρόλο στο σχολείο αφού συμμετέχουν σε διάφορες δραστηριότητες για τη συντήρηση της σχολικής κοινότητας. Συγκεκριμένα, βοηθούν στην κουζίνα, τακτοποιούν βιβλία στις βιβλιοθήκες, ασχολούνται με τα λουλούδια που πιθανόν υπάρχουν στη σχολική αυλή... Αυτές οι δραστηριότητες δεν γίνονται με την καθοδήγηση των καθηγητών αλλά από το υπόλοιπο προσωπικό του σχολείου: μαγείρους, κηπουρούς, καθαρίστριες. Με αυτό τον τρόπο οι νέοι αναπτύσσουν το αίσθημα του σεβασμού προς όλες τις δουλειές.

Τα φιλανδικά σχολεία είναι στη πλειοψηφία που δωρεάν, καθώς χρηματοδοτούνται από τους δήμους ή το κράτος. Είναι ολόημερα, με πληθώρα εγκαταστάσεων για την ψυχαγωγία των μικρών μαθητών. Υπάρχει φυσικά και προσωπικό για την επίβλεψη των παιδιών μέχρι να γυρίσουν οι γονείς τους στο σπίτι. Τα σχολεία τόσο της πρωτοβάθμιας όσο και της

δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης παρέχουν φαγητό στους μαθητές καθημερινά και όλα τα βασικά υλικά για την εκπαίδευση. Ενώ τέλος, η μεταφορά των παιδιών που ζουν μακριά γίνεται δωρεάν.

Οι γονείς είναι πάντα ευπρόσδεκτοι στις σχολικές δραστηριότητες του σχολείου που μπορούν να βοηθήσουν με τις γνώσεις τους. Τέλος, οι τοπικές αρχές υποχρεούνται να παρέχουν δωρεάν εκπαίδευση και σε παιδιά που λόγω αναπηρίας ή προβλημάτων υγείας δεν μπορούν να παρακολουθήσουν κανονικά μαθήματα.

Μετά την αποφοίτηση από το δημοτικό σχολείο, οι μισοί περίπου μαθητές ξεκινούν τη φοίτηση τους στο Λύκειο και άλλοι τόσο στα επαγγελματικά σχολεία. Έχει παρατηρηθεί ότι μόνο το 6% των μαθητών δεν συνεχίζουν αλλά ολοκληρώνουν την εκπαίδευση στο τέλος της υποχρεωτικής εκπαίδευσης. Μέχρι την αποφοίτηση των μαθητών από το Λύκειο μπορούν να έχουν μάθει μέχρι και έξι ξένες γλώσσες, αφού από την Τρίτη τάξη του Δημοτικού σχολείου διδάσκεται η μια ξένη γλώσσα και από την πρώτη Γυμνασίου η δεύτερη.

Ακόμα και τα παιδιά των μεταναστών έχουν δικαίωμα στην εκπαίδευση αρκεί να σχηματίζουν μία μικρή ομάδα και ο δήμος, με δικά του έξοδα, παρέχει και σε αυτά τα παιδιά εκπαίδευση στη γλώσσα τους, δύο φορές την εβδομάδα. Για παράδειγμα, στη Φιλανδική πρωτεύουσα, στο Ελσίνκι, υπάρχουν 2.600 παιδιά μεταναστών, τέτοια μαθήματα γίνονται σε περίπου 40 γλώσσες.

Ιδιαίτερη προσοχή δίνεται σε θέματα θρησκείας. Φτάνει να υπάρχουν τρία παιδιά σε μία τάξη με την ίδια θρησκεία. Το μάθημα των Θρησκευτικών δε διδάσκεται στα παιδιά που οι γονείς τους δεν το επιθυμούν. Σε αυτά τα παιδιά παρέχονται μαθήματα Ηθικών και Διαπροσωπικών Σχέσεων όλα τα χρόνια της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

Η Τριτοβάθμια εκπαίδευση χωρίζεται σε Πανεπιστήμια και Πολυτεχνία. Εξαιτίας του μεγάλου ποσοστού ζήτησης, το κάθε ΑΕΙ επιλέγει τους φοιτητές είτε απλά με το βαθμό του απολυτηρίου από το Λύκειο είτε με συνδυασμό του βαθμού του Λυκείου και εισαγωγικών εξετάσεων. Το εκπαιδευτικό σύστημα της Φινλανδίας στοχεύει στη εισαγωγή των δύο τρίτων των μαθητών σε κάποιο Πανεπιστήμιο. (Στη χώρα υπάρχουν 17 πανεπιστήμια και 27 πανεπιστήμια εφαρμοσμένων επιστημών). Το αποτέλεσμα είναι, όπως τονίζει και το φινλανδικό υπουργείο Εξωτερικών ότι «χάρη στην υψηλή ποιότητα του σχολικού συστήματος γενικής παιδείας του δημόσιου τομέα, η Φινλανδία δεν έχει εμπορική αγορά στη βασική εκπαίδευση, ενώ και στα

άλλα επίπεδα και στους άλλους τομείς η εμπορική παροχή εκπαίδευσης είναι σχετικά μικρή συγκρινόμενη με πολλές άλλες δυτικές χώρες».

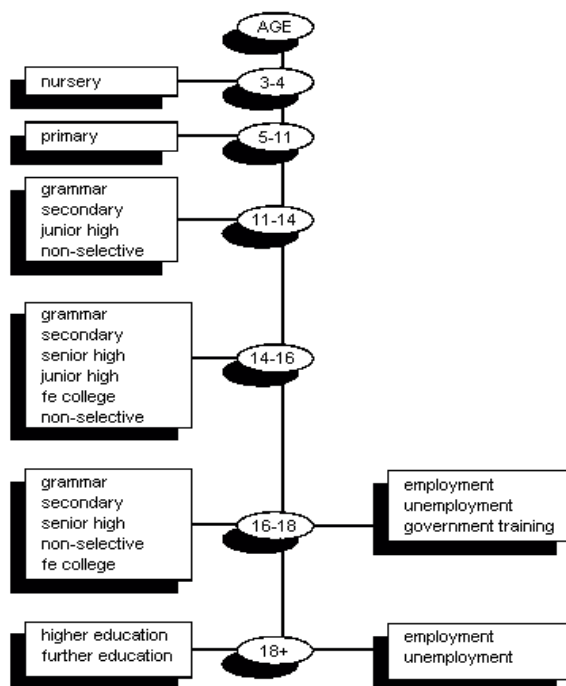
Βιβλιογραφία

http://www.iskra.gr/index.php?option=com_content&view=article&id=11892:delastik-finlandia-paideia&catid=77:paideia&Itemid=177

http://en.wikipedia.org/wiki/Education_in_Finland

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΑΓΓΛΙΑΣ

Στην Αγγλία η γενική υποχρεωτική εκπαίδευση απευθύνεται σε όλα τα παιδιά που είναι μόνιμα εγκατεστημένα στη χώρα, ανεξάρτητα από την εθνικότητα τους, και διαρκεί έντεκα χρόνια. Ακόμη οι μαθητές τελειώνουν το σχολείο στο 18ο έτος τους. Υπάρχουν ιδιωτικά και δημόσια σχολεία στα δημόσια σχολεία η φοίτηση είναι δωρεάν. Ακόμη εκτός από την ιδιωτική εκπαίδευση κάποιο παιδί μπορεί να εκπαιδευτεί στο σπίτι αρκεί να δεχτεί την κατάλληλη έγκριση των γονιών του. Η υποχρεωτική εκπαίδευση στην Αγγλία και την Ουαλία διαιρείται σε τέσσερα στάδια. Τα εξής:

1ο Στάδιο: είναι έως την ηλικία των 7

2ο Στάδιο: είναι από 7 έως 11

3ο Στάδιο: είναι από 11 έως 14

4ο Στάδιο : είναι από 14 έως 16

Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση

Η Υποχρεωτική εκπαίδευση αρχίζει στο Δημοτικό Σχολείο (ή σε σχολείο ειδικών αναγκών). Η εκπαίδευση στο Δημοτικό διαρκεί τα δύο πρώτα στάδια και μέχρι την ηλικία των 11. Τα περισσότερα παιδιά αρχίζουν το σχολείο μεταξύ των τεσσάρων και πέντε ετών. Το Δημοτικό Σχολείο παρέχει ένα ισόρροπο και πολύπλευρο πρόγραμμα μαθημάτων, κατάλληλο για την παιδική ηλικία και ικανότητα, καθώς για κάποια ειδική ανάγκη που μπορεί να έχει ένα παιδί. Κατά τα πρώτα χρόνια της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης δε διδάσκονται ειδικευμένα αντικείμενα και έμφαση δίδεται στην ικανότητα γραφής - ανάγνωσης και μαθηματικών. Τα Σχολεία ειδικών αναγκών (Special needs schools) απευθύνονται σε παιδιά που μειονεκτούν διανοητικά ή σωματικά και δεν μπορούν να παρακολουθήσουν τα μαθήματα στο σχολείο.

Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση

Η Δευτεροβάθμια εκπαίδευση στην διαιρείται σε δύο στάδια. Το Στάδιο 3 είναι για τις ηλικίες 11 έως 14 και το Στάδιο 4 για τις ηλικίες 14 έως 16. Το Εθνικό Πρόγραμμα αποτελεί το πλαίσιο το οποίο τα σχολεία πρέπει να ενσωματώσουν στο πρόγραμμά τους και καθορίζει τη διδακτέα ύλη, χωρίς ωστόσο να ορίζει τη διάρκεια διδασκαλίας του κάθε μαθήματος. Στην Αγγλία, το Στάδιο 4 παρουσιάζει μια μείωση στον αριθμό των υποχρεωτικών μαθημάτων και οι μαθητές έχουν το δικαίωμα να λάβουν εκπαίδευση σχετιζόμενη με την εργασία. Οι μαθητές φοιτούν για την απόκτηση του Γενικού Πιστοποιητικού Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης στο τέλος του Σταδίου 4. Για αυτή την περίοδο των σπουδών υπάρχει ένας αριθμός διαφορετικών τύπων σχολείων: μονοτάξια σχολεία, λύκεια, ειδικευμένες σχολές, αστικά κολλέγια τεχνολογιών και ακαδημίες. Το πιο συνηθισμένο από αυτά είναι μακράν το μονοτάξιο σχολείο (comprehensive school), το οποίο παρακολουθεί το 90% των μαθητών. Το σχολείο αυτό δεν είναι επιλεκτικό και δέχεται μαθητές ανεξαρτήτως των ικανότητων τους. Τα Λύκεια (Grammar schools) κάνουν επιλογή των μαθητών ανάλογα με τις ικανότητές τους. Στην Αγγλία υπάρχουν 164 τέτοια σχολεία και οι υποψήφιοι συνήθως δίνουν εισαγωγικές εξετάσεις.

ΤΥΠΟΙ ΣΧΟΛΕΙΩΝ:

Τα ειδικευμένα σχολεία (Specialist schools) ειδικεύονται σε ένα συγκεκριμένο αντικείμενο, ενώ παράλληλα παρέχουν στους μαθητές το Εθνικό Πρόγραμμα Μαθημάτων και μία ευρεία και ισόρροπη εκπαίδευση. Τα Αστικά Κολλέγια Τεχνολογιών υπάρχουν μόνο στην Αγγλία και είναι ανεξάρτητα σχολεία με δημόσια χρηματοδότηση. Οι Ακαδημίες (Academies) ιδρύονται από αναδόχους επιχειρηματικών, κοινωνικών ή εθελοντικών ομάδων που συνεργάζονται με φορείς της τοπικής κοινωνίας. Μία επιλογή επίσης της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης είναι τα ιδιωτικά σχολεία, τα οποία συνήθως είναι γνωστά ως ανεξάρτητα σχολεία. Τα σχολεία αυτά ιδρύονται από ιδιώτες και τα μεγαλύτερα έσοδα τους προέρχονται από τα δίδακτρα που χρεώνουν.

Σε μερικές περιοχές εφαρμόζεται διαφορετικό σύστημα από αυτό του συνδυασμού του πρωτοβάθμιου και δευτεροβάθμιου σχολείου. Σύμφωνα με αυτό το σύστημα οι μαθητές αφήνουν το πρώτο σχολείο σε ηλικία οκτώ ή εννέα ετών για να παρακολουθήσουν το επόμενο μέχρι την ηλικία των δώδεκα ή δεκατριών και στη συνέχεια να πάνε σε ανώτερο σχολείο.

Μετά - υποχρεωτική Εκπαίδευση

Στην Αγγλία, η μετά-υποχρεωτική εκπαίδευση παρέχεται στα λεγόμενα sixth form σχολεία της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Για τη φοίτηση στα σχολεία αυτά δεν υπάρχουν επίσημες τυπικές προϋποθέσεις, καθώς τα σχολεία θέτουν τις δικές τους προϋποθέσεις εισαγωγής. Η φοίτηση οδηγεί στο Γενικό Πιστοποιητικό Εκπαίδευσης Ανώτερου Επιπέδου (General Certificate of Education Advanced-level examinations - GCE A-levels) και αποτελεί την κύρια οδό για την Ανώτερη Εκπαίδευση. Η δομή του πιστοποιητικού GCE A levels αναθεωρήθηκε πρόσφατα και είχε ως αποτέλεσμα το νέο σύστημα AS/A2. Για να αποκτήσουν το πλήρες A level, οι μαθητές πρέπει να συμπληρώσουν τρία AS units (advanced subsidiary) και τρία A2 units. Τον πρώτο χρόνο της μετα-υποχρεωτικής εκπαίδευσης οι μαθητές μπορούν να επιλέξουν μέχρι πέντε αντικείμενα, στα οποία δίνουν εξετάσεις. Μετά τη συμπλήρωση του πρώτου έτους οι μαθητές μπορούν είτε να επιλέξουν το αντικείμενο μόνο σε ανώτερο επίπεδο (AS) και να λάβουν αναγνωρισμένο τίτλο σπουδών ή να συνεχίσουν στο επόμενο έτος (A2), του οποίου η επιτυχής ολοκλήρωση οδηγεί στο A level.

Τρόποι Εισαγωγής

Τα GCE A-LEVEL είναι ο παραδοσιακός τρόπος για την εισαγωγή μαθητών στην τριτοβάθμια εκπαίδευση στη Βρετανία. Οι υποψήφιοι προετοιμάζονται σε δύο ή τρία μαθήματα ανάλογα με τις απαιτήσεις του πανεπιστημίου και των σπουδών που έχουν επιλέξει. Η προετοιμασία γίνεται σε κολέγιο στη Βρετανία, ή σε ανάλογη σχολή προετοιμασίας στην Ελλάδα. Κάθε Ιούνιο οι υποψήφιοι παίρνουν μέρος στις ειδικές εξετάσεις σε πανεθνικό επίπεδο (όπως οι δικές μας πανελλήνιες). Τα αποτελέσματα αυτών των εξετάσεων καθορίζουν την επιτυχία ή όχι του κάθε υποψήφιου και σε ποια σχολή. Πρόκειται λοιπόν για εισαγωγή μέσω πανεθνικών εξετάσεων αρκετά δύσκολων που έχουν το μειονέκτημα του ρίσκου της αποτυχίας αλλά και το πλεονέκτημα ότι μόνο μέσω αυτής της "οδού" μπορεί ο υποψήφιος να πάρει θέση στα 10 πρώτα Βρετανικά πανεπιστήμια - συμπεριλαμβανομένων του Cambridge και Oxford - και σε δημοφιλείς σπουδές με μεγάλο ανταγωνισμό.

Βιβλιογραφία

http://www.dynot.net/index.php?option=com_content&task=view&id=44&Itemid=78